

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 23. studenoga 2005.

U Kristu je sve obnovljeno, i čovjek

Kateheza br. 78

Uvodno čitanje: Hvalospjev usp. Ef 1,3-10; Bog Spasitelj, (večernja ponedjeljka IV. tjedna)
Blagoslovljen Bog i Otac / Gospodina našega Isusa Krista, / on koji nas blagoslovi / svakim
blagoslovom duhovnim / u nebesima, / u Kristu. / Tako: u njemu nas sebi izabra / prije postanka
svijeta / da budemo sveti i neporočni pred njim; / u ljubavi nas predodredi za posinstvo, / za sebe, /
po Isusu Kristu, / prema dobrohotnosti svoje volje, / na hvalu Slave svoje milosti. / Njome nas
zamilova u Ljubljenome / u kome, njegovom krvlju, / imamo otkupljenje, / otpuštenje grijeha / po
bogatstvu njegove milosti. / Nju preobilno u nas uli / zajedno sa svom mudrošću i razumijevanjem /
obznanivši nam otajstvo svoje volje / po dobrohotnom naumu svojem / što ga prije u njemu
zasnova / da se provede punina vremena: / uglaviti u Kristu / sve - na nebesima i na zemlji.

1. Svakoga tjedna bogosluje večernje Crkvi koja moli donosi svečani hvalospjev s početka
Poslanice Efeanima, što smo ga upravo čuli. On pripada književnoj vrsti berakot, odnosno
"blagoslova", koji se pojavljuju već u Starom zavjetu, a svoje će dalje širenje imati u tradiciji
kasnijega idovstva. Riječ je, dakle, o neprekinutoj niti hvale, koja se uzdie Bogu koji se u
kršćanstvu slavi kao "Otac Gospodina našega Isusa Krista".

Stoga je i u ovoj našoj hvalbenoj pjesni središnji lik onaj Kristov, u kome se otkriva i dovršava djelo
Boga Oca. Zapravo, tri riječi, koje dominiraju ovim dugim i zbijenim hvalospjevom, vode nas u
svemu prema Sinu.

2. Bog nas "u njemu sebi izabra" (Ef 1,4): to je naš poziv na svetost i na posinaštvo, a time i na bratstvo s Kristom. Taj dar, koji korijenito mijenja našu stvarnost stvorenja, darovan nam je "po Isusu Kristu" (r. 5). Riječ je o Kristovu djelovanju koje se uključuje u veliki boanski spasenjski naum, u onu "dobrohotnost njegove volje" (r. 6) ispunjenu ljubavlju. To je Očeva volja što je duboko dirnuti apostol razmatra. Druga riječ, nakon one koja se odnosi na izabranje ("u njemu nas sebi izabra"), ocrtava dar milosti: "Na hvalu slave svoje milosti. Njome nas zamilova u Ljubljenome" (r. 6).

I u grčkom izvorniku dva se puta ponavlja isti korijen *haris* i *eharitosen*, čime se ističe besplatna boanska inicijativa koja pretiče svaki ljudski odgovor. Milost, što nam je Otac daje u jedinorođenome Sinu, stoga je objavljeno njegove ljubavi koja nas obuzima i mijenja.

3. Evo nas sada i kod treće temeljne riječi Pavlova hvalospjeva: i ona se odnosi na boansku milost koja je u nas "preobilno ulivena" (r. 8). Nalazimo se, u stvari, pred riječju *punine*, a dreći se njezinoga izvornoga značenja, mogli bismo reći i preobilja, darivanja bez ograničenja i bez zadržke.

Tako stiemo u beskrajnu i slavnu dubinu otajstva Boga, milošću otvorenoga i otkrivenoga onome koji je pozvan milošću i ljubavlju, jer je to otkrivenje nemoguće postići samim darom inteligencije i ljudskih sposobnosti. "Što oko ne vidje, i uho ne ču, i u srce čovječje ne uđe, to pripravi Bog onima koji ga ljube. A nama to Bog objavi po Duhu jer Duh sve proniče, i dubine Boje" (1 Kor 2,9-10).

4. Otajstvo boanske volje u svome je središtu usmjereno na usklađivanje cjelokupnoga bića i čitave povijesti, te njihovo vođenje prema *punini* koja je u naumu Bojem: to je naum "uglaviti u Kristu sve" (Ef 1,10). U tome "naumu", na grčkom *oikonomia*, koji označava skladan nacrt bića i postojanja, uzdie se Krist, glava tijela Crkve, ali i os koja ponovno u sebi uglavljuje "sve, na nebesima i na zemlji". Svako dosadašnje ograničenje nadvladano je, te se oblikuje ona "punina" koja je istinski cilj nauma što ga je boanska volja unaprijed odredila od samih početaka.

Stojimo, dakle, pred veličanstvenom freskom povijesti stvaranja i spasenja, koju sada elimo razmatrati i dublje promišljati uz pomoć riječi svetoga Ireneja, koji je na nekoliko velebnih stranica svoje rasprave Protiv hereza razvio jasno razmišljanje upravo o ponovnom uglavljanju što ga ostvaruje Krist.

5. Kršćanska vjera, kae on, priznaje da je samo jedan Bog Otac i samo jedan Krist Isus, naš Gospodin, koji je došao u skladu sa svim naumom i ponovno sve uglavio u sebi. Među tim "svim" jest i čovjek, kojega je Bog oblikovao. On je, dakle, ponovno uglavio u sebi samome i čovjeka, postajući vidljiv, on koji je nevidljiv, shvatljiv, on koji je neshvatljiv, i čovjek, on koji je Riječ (3,16,6: *Gia e non ancora*, CCCXX, Milano 1979, str. 268).

Zbog toga je "Riječ Boja postala čovjekom" stvarno, ne prividno, jer tada "njegovo djelo ne bi bilo

stvarno". Naprotiv, "on je bio stvaran: Bog koji u sebi ponovno uglavljuje svoje davno stvorenje, čovjeka, kako bi usmrtio grijeh, uništio smrt i oivio čovjeka. Upravo su zbog toga njegova djela istinita" (3,18,7: isto, str. 277-278).

Pozdrav hrvatskim hodočasniciima na hrvatskom:

Pozdravljam i blagoslivljam sve hrvatske hodočasnike, a osobito vjernike pristigle iz Donje Veice te s otoka Brača! Prepoznavajući prolaznost ovoga svijeta, s radosnom nadom očekujmo novo nebo i novu zemlju vjerni Kristu - Kralju koji dolazi! Hvaljen Isus i Marija!